

Prologus beati Hieronimi in Lucam. Incipit.

Lucas syrus natione. et ^{vel antiochenis} antiochenus: arte ^{medicus: discipulus} petri et pauli. ^{et marie pauli} discipulus apostolorum: postea paulum ^{dat a puicu} secutus usque ad ^{et mortem uel fidei: qz idem predi} confessionem eius ^{falsi consummationem} seruans domino sine crimine.

Nam neque uxorem unquam habens ^{et existens} neque filios septuaginta quattuor annorum obiit in bithynia plenus spiritu sancto. Qui cum iam essent scripta euangelia per mattheum quidem in iudea. per marcum autem in ytaliam: sancto instigante spiritu ^{in grece} in achaię partibus hoc scripsit euangelium. Significans etiam ipse in principio ante hoc alia esse descripta. ^{In prologo suo} cui extra ea que ordo euangelice dispositionis exposcit: ea maxime necessitas laboris fuit: ut ^{et maxime} primum grecis fidelibus. omnibusque ^{ab omnibus prophetis predicti} prophetatione venturi in carnem dei christi manifesta esset humanitas ^{et ut} ne iudaicis fabulis attentum in solo legis desiderio tenerentur: vel ne hereticis fabulis et stultis sollicitationibus seducti exciderent a veritate: elaboraret. De hinc ut in principio euangelij iohannis natiuitate presumpta: cui euangelium scriberet. et in quo electus scriberet. indicaret: contestans in se completa esse que ab alijs essent inchoata. Cui ideo post baptismum filij dei a perfectione generationis in christo impletum. et repetendum a prin-

cipio christi uel ioseph qui fuit initium natiuitatis christi. unde genealogia incipit a ioseph ^{et a ioseph} principio natiuitatis humane potestas ^{sa spū sancto} permessa est: ut ^{et dicitur uolentibus} requiescentibus de ^{et dicitur per quem scz per christū} monstraret in quo apprehendens ^{et dicitur ipse uel quilibet deū} erat per nathan filium introitu re ^{et dicitur dauid} currentis in deum generationis ^{et dicitur ad est. deducto} admisso inseparabilis dei: ut ^{et dicitur salias indisparabilis} per ^{et dicitur} dicans hominibus christum suum. ^{et dicitur ad est. hominē in quo perfecta sunt opera sex dierum} opus perfecti hominis ^{et dicitur ad facum. unde cecidit} redire in ^{et dicitur suel propter quem omnia sunt perfecta} se per filium faceret: qui per dauid ^{et dicitur christi uel nathan} patrem uenientibus iter prebebat in christo. Cui luce non immerito etiam scribendorum actuum apostolorum potestas ^{et dicitur bene in ministerio: qz bene scripsit} in ministerio daret: ut deo in deum ^{et dicitur dicta ascensione in qua plenus deus esse com paruit iuda. scz} pleno et filio prodigionis extincto oratione ab ipsis apostolis facta sorte dominice electionis numerus compleret. Sicque paulus consummatione apostolicis actibus daret: quez diu contra stimulum recalcitrantem dominum elegisset. Quod et legentibus ac querentibus deus et si per singula expediri a nobis utile fuerat: sciens tamen quod operantem agricolam oportet primum de fructibus suis edere. uideamus publicam curiositate: ne non tam uolentibus deum demonstrare uideremur. quam fastidientibus prodesse. Lectorum obsecro studio se paginas recensentem huius libri ea que incaute contra eas stili precurrerent designata vestigio sunt. non modo corrigat errorem: sed peccato meo ignoscere ignorantie: et que obstinatio legis apostolica uirtus exercitat a d purum dociles. mentis mee fauoribus meique memorum benigne.